

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ -- ДИСКУСІЙНА ТРИБУНА

Змушений звернутися до Вас з приводу опублікованого на сторінках вашого видання виступу академіка НАН України пана А. Наумовця на Загальних зборах НАНУ (№ 6.— 2000.— С.15—17), де міститься досить зневажливе висловлювання на адресу журналу «Наука і оборона». Журнал згадано як друкований орган, відкритий для авторів «псевдонаукових ідей, абсурдність яких є очевидною для кожного серйозного фахівця» (тут і далі у лапках слова А. Наумовця).

З приводу цього хотілося б зауважити таке.

Редакційна колегія журналу «Наука і оборона» поділяє вболівання академіка А. Наумовця за повагу до наукового знання, за наукову сумлінність. Але відбираючи матеріали для публікацій, редакція в той же час прагне надати читачам можливість ознайомитися з різними поглядами на нагальні наукові проблеми, обговорити полемічні питання. Редакція надає сторінки журналу представникам різних наукових шкіл, щоб висвітлити різноманітні напрями наукових досліджень і дати можливість обговорити їх результати. Адже науковий журнал — це, передусім, дискусійна трибуна. За коректність досліджень та трактовку їх результатів відповідають своїм науковим ім'ям автор та наукова школа, яку він представляє, а не журнал.

Для боротьби з «бур'янами» на «культурній ниві науки» необхідно обирати найбезпечніші для нових наукових гіпотез та ідей методи. Треба обґрунтовано спростовувати «абсурдні... теорії» у межах здорової наукової дискусії на сторінках тих же видань, де вони були оприлюднені.

Оскільки пан А. Наумовець конкретно не назвав «авторів псевдонаукових ідей», котрим надав свої сторінки журнал «Наука і оборона», редакція проаналізувала зміст випусків журналу з часу заснування і знайшла одну публікацію (одну, а не декілька), котра могла б бути віднесена до категорії лженаукових. Це дворічної давності публікація статті кандидата фізико-математичних наук пана О. Адаменка «Наукові засади розроблення нової зброї» (№ 4. — 1998.— С.43—49). Вона являє собою огляд повідомлень дискусійного характеру про дослідження, результати яких, на думку автора, можуть стати основою для розробки нового виду зброї.

Якщо це справді той матеріал, з положеннями якого не може погодитися шановний академік А. Наумовець, ми запрошуємо його підготувати науково обґрунтоване їх спростування та надіслати його до редакції.

Редакція журналу «Наука і оборона» усвідомлює, що її видання ще далеке від досконалості, і з вдячністю приймає критичні зауваження та пропозиції. Але прилюдне наклеювання антинаукового ярлика на наш часопис — це неконструктивно і образливо.

Журнал «Наука і оборона» — вже добре відоме в Україні та за її межами наукове видання. На нього є постійний попит військових та цивільних, науковців та практиків, державних діячів та політиків, тих, хто професійно займається питаннями забезпечення безпеки і оборони держави. Президент НАНУ академік НАНУ Б. Патон з нагоди п'ятої річниці

видання у червні 1999 року дав журналу таку оцінку: «За невеликий проміжок часу журнал *«Наука і оборона»* став чудовою трибуною для обговорення багатьох аспектів розбудови Збройних Сил України. Журнал надає можливість доводити до широкого загалу фахівців найважливіші наукові досягнення, що сприяють удосконаленню військового будівництва та проведенню науково обґрунтованої військово-технічної політики держави».

З глибокою повагою

**головний редактор журналу
«Наука і оборона»
В. Б. ВАГАПОВ**